

TONI IBÀÑEZ / EMMA PIQUÉ

L'ORACLE
VERY HOT MAILS
IMMINENT

PREMI DE LITERATURA ERÒTICA LA VALL D'ALBAIDA

ORACLE

[1653; del ll. *oraculum*, íd.]

m 1 HIST REL 1 Forma d'endevinació practicada pels pobles antics, consistent en una resposta que era donada per la divinitat a la demanda sobre coses ignotes del passat, del present o del futur, o sobre la manera justa d'actuar en determinades circumstàncies.

2 Lloc on eren donades les respostes de la divinitat.

L'oracle d'Apol·lo a Delfos.

3 Divinitat que donava l'oracle. *Consulteu l'oracle.*

2 *fig* 1 Resposta, opinió, etc., considerada infal·lible.

2 Persona que hom escolta per la seva saviesa, per la seva ciència o per la seva autoritat en alguna matèria.

3 BÍBL 1 Paraula de Déu, anunciada pels profetes, els apòstols, etc.

2 **oracle de Jahvè** En la Bíblia, fórmula literària que sol concloure un oracle profètic introduït per *Així parla Jahvè*.

Era un lloc sant, el més sant de Grècia, santíssim a tot el món. Vaig mirar d'explicar-me això a mi mateixa, em vaig dir que era la Pítia encarada a la temptació. No. Era Arieka, la nena bàrbara amb por de la fosca. Però fosca ella mateixa, oh sí. Vaig anar de puntetes pel crepuscle de l'àdyton i em vaig quedar molt a prop de la cortina, tan a prop que vaig tenir la impressió que amb l'alè la podia moure –i vaig tenir una convulsió de pura por en pensar que el meu alè podia donar alè al monstre i ell o ella començar a viure i esclafar-me. No vaig pensar en Apol·lo a l'altre costat, sinó tan sols en el monstre, que segur que llavors es despertava a la vida. Vaig començar a tirar-me enrere, sense treure-li l'ull de sobre, i al cap d'un moment es va aquietar i el respir se'm va moderar i vaig saber que alguna dona l'havia teixit i havia teixit el déu, alguna dona de carn i ossos, potser fins i tot una Pítia, que el déu havia inspirat perquè fes aquesta imatge d'ell i de la fosca que havia encarat.

Deixem-ho així. Deixem les cortines soles allà. Que Apol·lo em torni Iònides! És més que un marit, aquell argent viu, arenes movedisses, quincallaire erudit dels déus! Crec en ell, mentider, visionari, engalipador de si mateix, ximple, el vuitè savi...

Bé, Arieka, què esperaves?

Un déu, això esperaves.

WILLIAM GOLDING,
The Double Tongue, VIII

De: Mouchette_mm@hotmail.com
Enviat el: Divendres, Febrer 24, 2006 1:08:01 PM
Per a: vogelfrei2006@hotmail.com
Assumpte: **l'Oracle Imminent**

vogel Vogel em digueres que *frei* vol dir lliure¹
i jo ara no en sóc prou per a recórrer a l'Oracle,

aquesta nit propera m'he de quedar
amb la meva germana petita,
a l'apartament de ma mare a l'altra punta de ciutat.
són així les coses, només amb el meu pare
jo també sóc *frei*,
és per això que visc amb ell.

tu hi aniràs, avui, a l'Oracle?
et deixaràs col·lapsar per les llums ataronjades del sostre?
demanaràs, com aquesta nit passada, un tequila sunrise?
la cirera! no serà pas la meva,
la boca d'avui!

ahir, quan vas deixar-me la fruita als llavis
un corrent va travessar-me l'espina:
t'ho he de dir,
no em pensava que em regalessis una nit tan generosa,
d'entrada, quan vas seure al meu costat, a la barra,
vaig veure la teva edat com un mal perjudici
ara sé que m'agraden les baies madures

dilluns encara seré més lliure,
el pare anirà de viatge a la xina i jo tindrè
tot el pis per a mi dues setmanes...
avui aniré a l'Oracle,
seuré al costat del llum de serp a la barra
demanaré un tequila sunrise amb cirera
i esperaré els teus dits
amb els llavis humits i tremolosos

mouchette

De: Vogel Frei <vogelfrei2006@hotmail.com>
Enviat el: Divendres, Febrer 24, 2006 1:24:35 PM
Per a: mouchette_mm@hotmail.com
Assumpte: **L'Oracle ens reclama**

Sí. *Frei* vol dir 'lliure', i *Vogel* 'ocell'. Jo volo, tu voles, mosqueta... Tots volem volar ben alt fins atènyer l'estratosfera. Saps què és la felicitat?

Llibertat. Joc. Paraules.

Ensenya'm tot allò que vaig oblidar, mosqueta. No m'expliquis històries de vells amb barba blanca. Sigues sincera. Vull somnis, tots els somnis. Com volia Bauçà.

Com va ser la primera vegada que et vas escórrer?
Recordes la primera verga que et va penetrar?
I el sabor de la llet encara calenta?

Regalima la vida. Regalima la pena. Regalimem plegats, mosqueta. Si volgués, podria llevar-te les ales... però m'estimo més veure't volar.

El misteri de la sang. Diabòlicament vermella. Carnestoltes de *nicks* i de correus.

L'Oracle ens reclama.

Vogelfrei

De: Vogel Frei <vogelfrei2006@hotmail.com>
Enviat el: Divendres, Febrer 24, 2006 6:05:30 PM
Per a: mouchette_mm@hotmail.com
Assumpte: **Intento fer la migdiada...**

Mouchette,

Intento fer la migdiada. Em masturbo imaginant-te. Un esquitx de saliva a la punta del gland. La persiana gairebé abaixada. Una certa penombra s'apodera de la sang que flueix amb una força imparabile. Ets tu que sacseges, amunt i avall, el meu ceptre. L'imperi del plaer com un deliri ancestral que esborra totes les penes. Ets tu que esbojarradament em llavieges, em petoneges, m'amares de sucs, de flames, de llengües. Ara t'atures, adés segueixes. El ritme frenètic i alhora flegmàtic. Ets tu, mosqueta, bagassa, baldritxa, bandarria, bardaixa, barjaula, berganta, bordellera, buscona, flàvia, folla fembra, fulana, golfa, hetera, lolita, macarel·la, mallenga, marcolfa, marfanta, màrfega, marrana, marrinxà, marxanda, maturranga, menjatites, meretriu, messalina, meuca, pallaterra, pècora, pendanga, perduda, perdulària, polissona, pupil·la, puta, putana, putanga, putanyona, putarra, putarranga, putarrassa, putarrona, putarro, putassa, puteta, sòcia, tomàquet, trompetera, tronxanaps, truja, xapera. Tu me la mames, me la xucles, te l'empasses sencera fins a l'ampit de la gola. I els ulls que veig a l'entrellum somriuen picardiosos sabent-se victoriosos. Sí. L'allau que brolla de les arrels, espasmes tremolencs, panteix energumènic. No t'aturis. Segueix! Acaba la feina. Que no sents com s'acosta la mel? Ets tu, dins meu, hostessa del meu cervell, assedegada, avara, indòmita. Tu i res més, ocupant tot l'univers, estremint-me fins a l'èxtasi. Tu, mouchette, amiga que desconec, ama i senyora dels meus somnis. L'Oracle és imminent. *Tequila Sunrise*. Cirera. La teva boca és la copa en la qual em vesso. Goluda, em beus fins a l'última gota. Llepes i rellepes entre els dits les postremes escorrialles. La llengua ardent entre els llavis. *Tequila Sunrise*. Quin esclat. Quina glopada. Sóc teu, mosqueta, teu, teu, teu, teu... I els ulls que veig a

l'entrellum són un record de nits passades... No t'atabalis.
No tinguis pressa. Assaboreix el regust d'aquesta saba que
bull entre mimoses i ametllers. Blanc, groc, rosa... Encara
febrer. No pateixis. Tard o d'hora, et penetraré.

Vogelfrei

De: Mouchette_mm@hotmail.com
Enviat el: Divendres, Febrer 24, 2006 8:17:59 PM
Per a: vogelfrei2006@hotmail.com
Assumpte: **emparaulem els orgasmes**

Vogel, mein Vogel!

ich kann nicht warten!!²

i m'he tancat a l'habitació,
per escriure't tota plena de desig
de tinta que no és tinta:
amb traç elèctric t'emparaulo un orgasme

perquè diuen que les fronteres ja no existeixen
que des d'aquí ets a tot arreu
i que els límits són mentals. i tu saps que jo no en tinc
de ment, de límits, de marges:
en aquests moments precisos
els meus dits són dins meu, els teus dits són,
perquè et veig a tu si em concentro.

m'aturo i t'escric
el plaer, aquest, de deixar per uns instants
el cony humit, assedegat mentre els dits
teclen les paraules moc les anques
i busco la costura dels texans, que no s'aturi res
que l'empenta titil·li incandescent dins la bragueta
la mà, la meva, teva, s'engola
a través dels botons descordats
el tanga a un costat i els pèls que acompanyen el joc
m'endinso en xap redéu on tens la verga?
necessit els ous, l'escrot en direcció com una fletxa
contrec els llavis, els de dins, els turgents,
els que saben besar, xuclar la llengua
l'empelt dels dits trempats no allarguen endins
prou endins
agafo un edding 850 i me l'endinyo i me'l sacsejo
fins que salten els espasmes.

m'he tret el retolador sense tap.

els dits sols han acompanyat l'orgasme,
llarg i sucós, han voltejat el clítoris
han recollit tendres les darreres contraccions
i en posar-me'ls a la boca, per tastar el festí
amb la pròpia llengua
eren d'un gust d'alcohol insòlit.
tenia els dits ben negres,
i el flux semblava tinta de calamar.
aleshores he vist l'edding a terra.
sense tap.

corro al bany a burxar-me.
no vull anar a l'hospital.

mouchette

De: Vogel Frei <vogelfrei2006@hotmail.com>
Enviat el: Divendres, Febrer 24, 2006 8:51:20 PM
Per a: mouchette_mm@hotmail.com
Assumpte: **Zu Hilfe!**

*Zu Hilfe! Zu Hilfe! Sonst bin Ich verloren.*³

Hòstia puta. Estic perdut. La flauta màgica sona. Socors!

Emparaulem els orgasmes, sí, aparaulem-los. Vull ser el teu retolador! No sé com –és un misteri–, llegint-te llibro l'essència del teu llepadum. Tinta de calamar a l'entrecreix. Ciberorgasmes literaris.

Vogelfrei

De: Mouchette_mm@hotmail.com
Enviat el: Divendres, Febrer 24, 2006 9:13:46 AM
Per a: vogelfrei2006@hotmail.com
Assumpte: **no puc**

no sé si és un problema matemàtic,
Vogelfrei,
però no he aconseguit treure'm el tap.

esperaré demà a la nit, quan hi siguis,
vull que amb els dits o el puny me'l treguis tu,
o que amb la llengua el facis lliscar ensalivat i segregat
o que m'empalis fins a la gola per poder-lo escopir.

la meva germana plora i jo tinc la xona ressentida.

mouchette chaudière⁴

De: Vogel Frei <vogelfrei2006@hotmail.com>
Enviat el: Dissabte, Febrer 25, 2006 2:48:12 PM
Per a: mouchette_mm@hotmail.com
Assumpte: **El tap te'l trauré jo...**

Mouchette,

El tap te'l trauré jo, no pateixis. Tinc una certa experiència ginecològica. Per cert: Quants anys té la teva germaneta? I si jugués amb nosaltres? I això de ton pare, com va? Es va separar de ta mare? Com és que vius amb ell? Conec el cas d'un home que va deixar la dona per anar-se'n a viure amb la seva filla gran, que també era filla de la dona abandonada... L'incest és més antic que l'anar a peu. Amb qui s'ho fa, ton pare?

Ahir em va assaltar un dubte: fingies o no fingies? T'ho dic, mosqueta, perquè mai abans no m'havia trobat amb una tirallonga d'orgasmes tan seguits, tan fragorosos, tan rellents... tan salvatges! Un mullader de cal déu. Quin espectacle. Havia sentit a parlar de la mítica ejaculació femenina, i algun cop l'havia tastada, però res semblant a l'apoteosi d'anit. Dubto que una cosa així pugui ser fingida. Em vas dir que et dedicaves al teatre... Però com m'expliques aquest inestroncable aiguaneix de nèctar deliciós? Et juro que encara em llepo els dits. A cada espasme t'endolcies encara més. Notava com et fonies, com el teu cos passava de sòlid a líquid a una velocitat de vertigen. No m'ho puc treure del cap.

No m'havia passat mai, que la primera trobada amb una fembra suposés assolir l'absolut de patac. Ho vam fer tot, mosqueta, TOT. Tot el que un home i una dona poden fer amb els seus cossos, pertot arreu, de mil maneres diverses, enfol·lidament, fins a l'extenuació completa. La ressaca d'aquest primer dia a l'Oracle durarà sempre. Infinita melangia. Déu existeix. Déu som nosaltres: mouchette i Vogelfrei.

Ets conscient de fins a on podem arribar junts?

De: Vogel Frei <vogelfrei2006@hotmail.com>
Enviat el: Dissabte, Febrer 25, 2006 8:11:55 PM
Per a: mouchette_mm@hotmail.com
Assumpte: **Paraules foc...**

Paraules foc. Paraules incendi. Paraules que bleeixen cada
cè·l·lula socarrimant el desig que tinc de tu, l'esperança furtiva
d'empaitar-te.

De: Mouchette_mm@hotmail.com
Enviat el: Dissabte, Febrer 25, 2006 8:55:07 PM
Per a: vogelfrei2006@hotmail.com
Assumpte: **la metxa**

mein Vogel!

aquesta nit ha estat d'espectacle
i me la vull repetir
pam a pam, cremallera,
que una llum m'ha encès la cletxa
i m'ha escalivat tota mentre dormia.

la meva germana a les nou ja era al llit, i jo,
com tants cops, em vaig posar
como la flor prometida, ajaguda en el sofà.
un sol llum encès, i el meu reflex al televisor.

i la metxa quan el son m'escometia:

*cuánta intensidad, qué locura,
ya no hay vuelta atrás;
si te arranco la envoltura
¿qué descubriré?*

el meu cos cenyit de pell s'ha retorçat
(els mots que em duïen a tu m'han encès de zel les làbia,
la tija dels pits se m'ha tensat de dolor sota les mans, si
t'arranco si t'arranco els mugrons que sortien de boca,
erectes subjectes a la imatge del teu gland passejant-se'm
per les sines, palpitant i llis de brillantina de bava, les
sines estrenyent-te la vara ben encabritada, galopadora, a
glops de gola assedegada de llet dolça, i a sota, al davall,
el clítoris que treia el cap amb avidesa i et buscava la
llengua salivera mentre els meus dits temptejaven el plaer,
jo xipollejava tota en les darreres notes)
i m'ha sobtat un orgasme en plena dormida

et desitjo
mouchette

De: Vogel Frei <vogelfrei2006@hotmail.com>
Enviat el: Dissabte, Febrer 25, 2006 9:01:52 PM
Per a: mouchette_mm@hotmail.com
Assumpte: **Desitjar és poc...**

Desitjar és poc. Jo t'adoro: *Adoro te devote*,⁵ mouchette. Ja fem tard a retrobar-nos. L'Oracle ens espera. El cel sense tu no és el cel. El sol sense tu no és el sol. I aquesta imminent primavera, aquest agònic febrer que ens ha aplegat per sempre més, consagrant les nostres lletres, el nostre temps, la nostra voluptat. Desitjar és massa poc, mosqueta. Jo vull menjar-te sencera, beure la teva sang, ser l'ombra de la teva ombra les nits de lluna plena, morir dins teu i oblidar que vaig ser un home trist i solitari, insignificant, abans de conèixer-te.

De: Vogel Frei <vogelfrei2006@hotmail.com>
Enviat el: Dissabte, Febrer 25, 2006 9:50:25 PM
Per a: mouchette_mm@hotmail.com
Assumpte: **Declaració d'amor...**

***Liebeserklärung
(bei der aber der Dichter in eine Grube fiel)***

*Oh Wunder! Fliegt er noch?
Er steigt empor, und seine Flügel ruhn?
Was hebt und trägt ihn doch?
Was ist ihm Ziel und Zug und Zügel nun?
Gleich Stern und Ewigkeit
Lebt er in Höhn jetzt, die das Leben flieht,
Mitleidig selbst dem Neid:
Und hoch flog, wer ihn auch nur schweben sieht!
Oh Vogel Albatross!
Zur Höhe treibt's mit ew'gem Triebe mich.
Ich dachte dein: da floss
Mir Thrän' um Thräne, – ja, ich liebe dich!*

Friedrich Nietzsche, Lieder des Prinzen Vogelfrei⁶

***Declaració d'amor
(per la qual el poeta caigué en un forat)***

*Quina meravella! Encara vola?
S'enlaira i reposen les seves ales?
Què l'eleva i sustenta?
Quin és el seu objectiu, el seu fre, la seva tendència?*

*Com estel i eternitat
Ara viu en l'altura, fugint de la vida,
Compadint-se amb l'enveja:
I alterós ha volat el que ha vist el seu planar!*

*Oh, tu, ocell Albatros!
M'empeny cap a l'altesa amb impuls eternal.*

Vaig pensar-te: s'escolaren
Una llàgrima rere l'altra, -Sí, T'estimo!

Friedrich Nietzsche, Cançons del Príncep Vogelfrei

mouchette,

Vaig escriure fa segles aquests versos pensant en tu: *Ich dachte dein...* Avui, mentre els traduïa, he vist clar que tu ets la meva Ariadna. L'Oracle ens espera aquesta nit. Sigues puntual.